

2 Z LÁSKY K PŘÍSERÁM

Asi bych to měl vysvětlit.

Jmenuji se Tomáš Děsný, a jak vás nejspíš už napadlo, nic mi nedělá takovou radost, jako nahánět lidem strach. Jsem totiž profesor hrůzologie a mistr Monstrum.

Aneb, jak sám sebe nazývám...

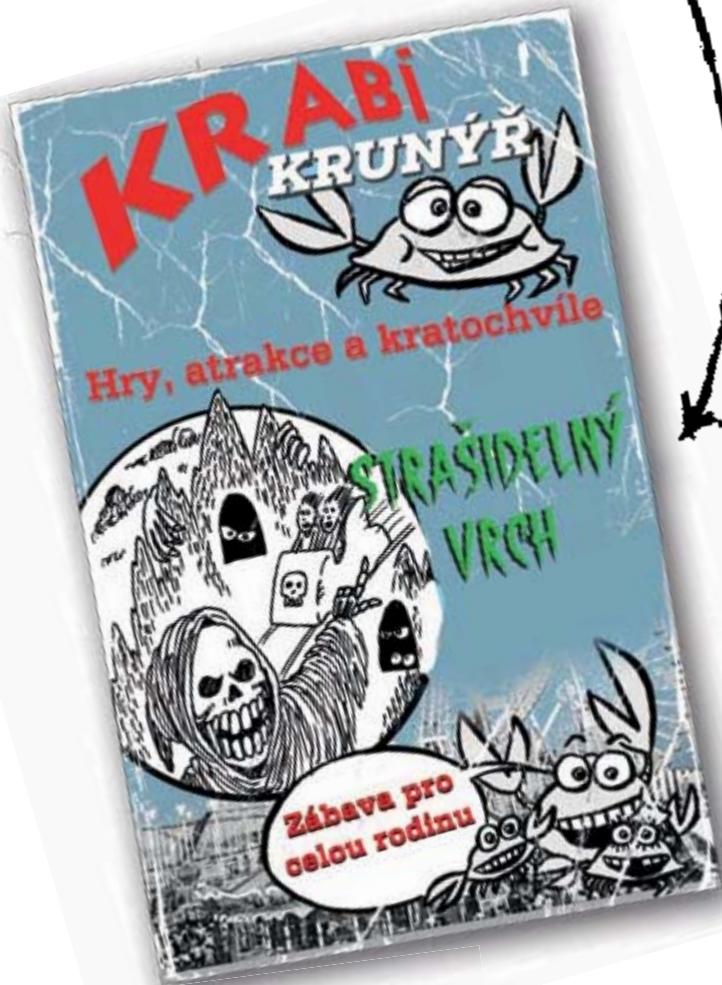
Jednou zbohatnu a proslavím se. Protože mám v plánu vybudovat nejúžasnější a nejděsivější strašidelný dům ze všech zábavních parků. To je můj sen.

Možná vytvořím něco ještě velkolepějšího než nejstrašidelnější jízdu domem hrůzy na světě, a sice Strašidelný vrch u Krabího krunýře.

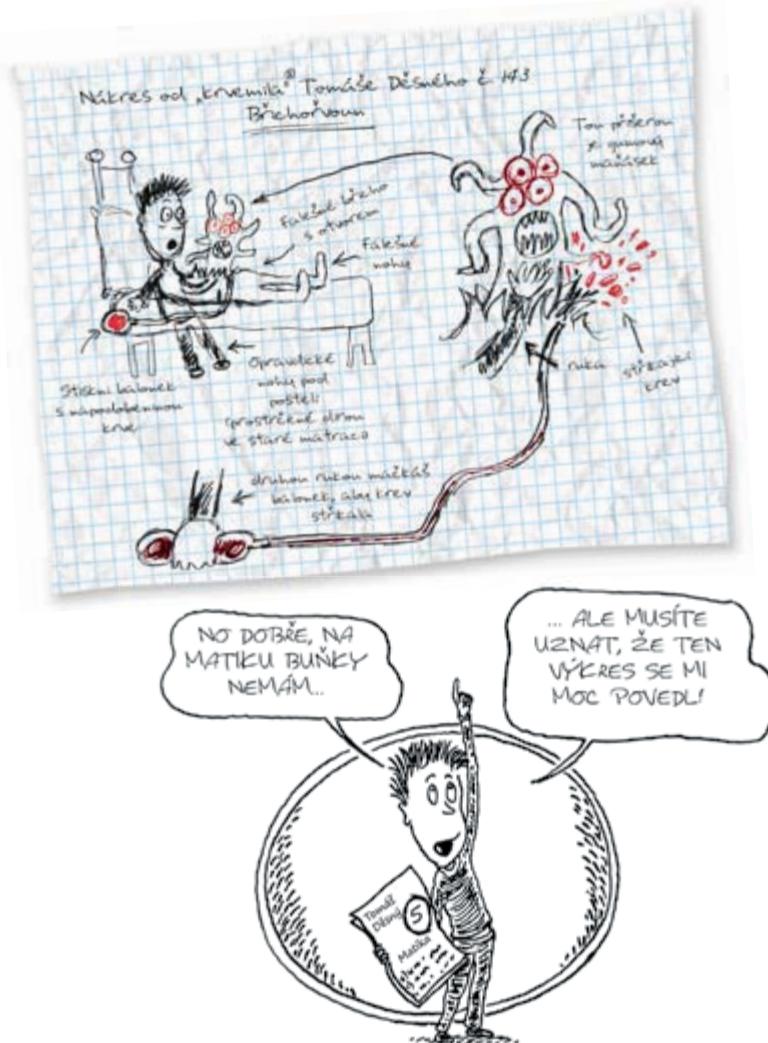
Všechny strašidelné efekty svých příšer si vymýšlím, navrhoji a vytvářím sám...

Nejděsivější atrakce
na světě

Tuhle knížku jsem si schoval
z dolar kolu jsem byl malý

Moje učitelka matematiky paní Roupová pravila:
„Tomáši, kdyby sis mohl učivo kreslit, byl by z tebe jedničkář.“ Přesně to řekla, když mi podávala opravenou poslední písemku, kde jsem měl na zadní straně druhého listu nakresleného Břichořvouna... a na prvním listě velkou tlustou kouli.

Zatím ještě nejsem ani bohatý, ani slavný. Chodím teprve do základní školy a můj výstřední koníček jde dospělákům na nervy. Hlavně učitelům a důležitě se tvářícím plešounům s polovičními brýlemi a ve svetu ve vyblíté zelené barvě. Říká se jim pracovníci školské správy.

Nevím, co spravují a co je na nich tak důležitého. Možná jim ty svetry ve vyblíté zelené barvě předávají při nějakém tajném obřadu.

Ne že bych byl darebák. Nikdy jsem nikomu neublížil. A ani jsem se nedostal do pořádného průšvihu. Aspoň do letoška ne. Jenomže najednou se mému neobyčejnému zájmu o příšery dostává větší pozornosti a pohybuji se na tenkém ledě.

Máma mě ted' jako jediná může uchránit před spáry osob, které nosí svetr ve vyblíte zelené barvě.

Abyste to pochopili, musím trochu zabrousit do minulosti. Vlastně to všechno začalo před několika lety...